

**П'ята Неділя Св. Великого
Посту – Преподобна Марія
Єгипетска**

**The Fifth Sunday of the Great
Fast – St. Mary of Egypt**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Благословенний Бог, що дбає про
спасіння людей.»**

У П'яту Неділю Св. Великого Посту Православна Церква святкує пам'ять жінки, що після 17 літ розпусного життя в Олександрії в Єгипті знайшла благодать покаяння в Єрусалимі при Храмі Воскресіння Господнього і потім провела майже 50 літ у пустині за Йорданом у духовних подвигах та радості.

Розповідь про життя Св. Марії була усним переданням монахів доки Св. Софроній, Патріарх Єрусалимський, написав його у 6-му столітті. Його оповів ієромонах Св. Зосима, який зустрів її в пустині наслідуючи звичай його монастиря, по якому Отці покидали монастир у Неділю Прощення, щоб змагатися на самоті в пустині і повернутися на Вербну Неділю, щоб разом відсвяткувати Страсний Тиждень і Пасху.

На 20-ий день його подвигу він побачив на горі постать людини спеченої сонцем із коротким білим волоссям. Коли він намагався приблизитись цей мешканець пустині кликнув до нього по імені, прохаючи щоб він кинув її свій плащ, щоб прикрити її наготу, бо ж одежа, з якою вона прийшла в пустиню давно тому була розпалася. Тоді два

**"Blessed is God Who cares for men's
salvation."**

On the Fifth Sunday of the Great Fast the Orthodox Church commemorates a woman who, after 17 years of licentious living in Alexandria in Egypt, found the grace of repentance in Jerusalem at the Church of the Holy Resurrection and spent nearly 50 years in the desert beyond the Jordan in spiritual labour and rejoicing.

The account of St. Mary's life was an oral tradition passed on by monks until St. Sophronius, the Patriarch of Jerusalem, wrote it down in the 6th century. Her story was told by a hieromonk, St. Zosimas, who met her in the desert as he followed the tradition of his monastery which was that the fathers would leave the monastery on Forgiveness Sunday to struggle alone in the desert and return on Palm Sunday to celebrate together the Holy Week and Pascha.

On the twentieth day of his struggle he saw a human figure on a hill, burnt black by the sin, with short white hair. As he sought to draw near the desert-dweller cried out to him by name, asking that he throw her his cloak to cover her nakedness since the clothes with which

Святці впали одне перед другим, просячи одне від одного благословення. О. Зосима знав, що він знайшов земного Ангела в особі Марії а вона шанувала його, як Священика Господніх Таїн.

На останку вона таки піддалася і поблагословила о. Зосиму словами: «Благословенний Бог, що дбає про спасіння людей». Тоді вона розповіла про своє життя, про те як вона провела 17 літ свого юного життя в непогамованому погоні за чуттєвими насолодами і як вона пробудилась до свідомості її безнадійного стану, коли вона відвідала Єрусалим і невидима перегорода не давала їй ввійти в Храм Св. Воскресіння. Вона тоді розкаялась та помолилась до Божої Матері, після чого перегорода зникла і вона змогла поклонитися Хресту Господньому.

Тоді Марія покинула світ, щоб проживати в пустині, слухаючись Голосу, який сказав їй, що вона там знайде чудовий спокій. Перших 17 літ були переповнені важким змаганням, щоб відпокутувати 17 років грішного життя, а тоді, вона сказала, вона увійшла в стан, в якому «Божа Мати допомагає мені у всьому». Коли Св. Марія помолилась за світ у послуху проханням Св. Зосими, вона піднеслася з землі більш як на стіп. Коли той перелякався думаючи, що вона мабуть якийсь привид, то вона помолилась і він також піднісся з землі.

Вона поросила отця повернутися через рік і принести їй Святі Тайни, що він і зробив. Коли він повернувся знову через рік, то вже знайшов її тіло, а біля голови її такий напис: «Отче Зосимо! Похорони на цьому місці тіло смиренної Марії. Поверни до землі, те що земне. Молися Богу за мене. Я упокоїлась у перший день квітня, у саму ніч спасительних Страстей Христових після прийняття Тайної Вечері.» Св Зосима виконав її прохання за допомогою лева, що вигріб яму для цього.

Церква пригадує нам про цю Святу сьогодні,

she had come to the desert had long since fallen apart. Then the two holy souls fell down before each other, each asking for the other's blessing. Fr. Zosimas knew that he had met an earthly angel in Mary. She honoured him as a priest of the Lord's Mysteries.

Finally she relented and blessed Fr. Zosimas with the words: "Blessed is God Who care for men's salvation." She then recounted her life to him, saying how she had spent 17 years of her life living in unbridled sensuality and how she had awakened to the realization of her desperate state when as a visitor in Jerusalem she found herself prevented by an invisible shield from entering the Church of the Resurrection. She had prayed to the Mother of God in repentance, at which time the shield was lifted and she was able to venerate the Lord's Cross.

Mary then left the world to live in the desert, obeying a voice that told her she would find glorious peace there. The first seventeen years were years of intense struggle to make up for the seventeen years of sin and then, she said, she entered a state in which "The Mother of God helps me in everything". As Mary prayed for the world in obedience to Fr. Zosima's request she stood in the air more than a foot from the ground. When he feared she might be an apparition, she prayed and he too was lifted off the earth.

She asked him to return in a year and bring her the Holy Mysteries which he did. When he returned again a year later he found her body with the following inscription written on the ground beside her head: "Abba Zosimas, bury on this spot the body of humble Mary. Return to dust what is dust. Pray to the Lord for me. I reposed on the first day of April, on the very night of the saving Passion of Christ, after partaking of the Mystical Supper." St. Zosimas did as she asked with the help of a lion who dug her

щоб заохотити нас, що навіть ми, які постійно грішимо у нечутливості можемо знайти шлях до покаяння, якщо будемо уважними до цього. Нехай допоможе нам Господь знайти цю ласку сьогодні і так прожити решту життя нашого в смиренності та покаянні, щоб знайти спокій для наших душ і для тих, яких життя торкає наше життя. Амінь.

grave.

The Church reminds us of this Saint today to encourage us in the knowledge that even we who sin in all insensibility can still find the way to repentance if we seek to be alert to it. May the Lord help us find this grace this very day and so live the remainder of our lives loving humility and repentance and thus find peace for our souls and for those whose lives touch ours. Amen.